

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegul penal în următoarea componență:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul Masiutin Maxim, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016,

A C O N S T A T A T :

1. La 29 ianuarie 2016, petiționarul Masiutin Maxim a depus plîngere, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat:

– anularea Ordonanței procurorului ierarhic superior, adjunct al procurorului sect. Buiucani mun. Chișinău din 14.01.2016, prin care a fost neîntemeiat respinsă plîngerea lui Masiutin Maxim din 30.12.2015, în cadrul dosarului penal nr.2015031666;

– anularea Ordonanței procurorului din 30.11.2015 pe cauza penală nr.2015031666 de respingere a plîngerii apărătorului învinuitului Masiutin Maxim, avocatului Alexei Tighinean, înregistrată de procuratura la data de 17.11.2015 cu nr.9034, împotriva ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît a lui Masiutin Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) din Codul penal, din 29.09.2015;

– anularea Ordonanței procurorului de punere sub învinuire a lui Masiutin Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, din 28.12.2015, în cauza penală nr.2015031666;

– anularea Ordonanței ofițerului de urmărire penală de recunoaștere în calitate de bănuît pe Masiutin Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, din 29.09.2015, în cauza penală nr.2015031666;

– anularea Ordonanței ofițerului de urmărire penală de pornire a urmăririi penale din 16.07.2015 în cauza penală nr.2015031666 privind infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 februarie 2016 au fost respinse ca fiind integral inadmisibile și nefondate cerințele lui Masiutin

Maxim.

3. În motivarea soluției instanța a constatat că, cerințele reclamantului nu cad sub incidența art.313 Cod procedură penală pentru a fi susceptibile controlului judecătoresc de instrucție, ținând cont de prevederile pct. 5.3. a Hotărârii Plenului CSJ a RM din 04.07.2005. nr.7 - *Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale*, potrivit căruia nu sunt pasibile de a fi atacate, de regulă, și hotărârile privind pornirea urmăririi penale; ordonanța, de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț, învinuit; ordonanța prin care s-a dispus efectuarea expertizei etc. Aceste acte procedurale sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, însăși pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuț, punerea persoanei sub învinuire, dispunerea efectuării unei expertize nu afectează prin sine însăși careva drepturi sau libertăți constituționale. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, care au scopul legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

4. Încheierea a fost atacată cu recurs de petiționarul Masiutin Maxim, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a plîngerii sale, prin care să fie anulate ordonanțele contestate, cu obligarea procurorului de a lichida încălcările depistate ale drepturilor persoanei fizice, invocînd că au fost încălcate normele materiale și procesuale, totodată, indicînd că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 a fost respins, ca inadmisibil recursul petiționarului.

6. În motivarea soluției, instanța de recurs a specificat prevederile art. 313 alin.(1), (5), (6), 449 alin.(1) Cod de procedură penală și a conchis că, încheierea contestată este irevocabilă și nu se supune căii de atac cu recurs, or potrivit practicii judiciare constante cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale - *„Soluția de respingere a apelului (respectiv recursului) ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel (recurs) nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal”*.

7. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs în anulare de petiționarul Masiutin Maxim, prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea rejudecării plîngerii sale de către un alt judecător.

În motivarea recursului invocă prevederile art. 453 Cod de procedură penală, indicînd aceleași motive ca și în recurs, considerînd că, instanțele de judecată i-au încălcat drepturile sale garantate de CEDO.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din

următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul *reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond*, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, decizia instanței de recurs, prin care a fost menținută încheierea instanței de judecată, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, astfel recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

În temeiul celor menționate, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul Masiutin Maxim împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 mai 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir